

Αγαπητή σύνταξη.

Άραγε έγινε ο άνθρωπος-άνθρωπος ποτέ, ή μήπως ο άνθρωπος γεννιέται άνθρωπος;

Κάτσε λοιπόν και σκέψου. Σκέψου τι είναι αυτό που ο άνθρωπος δεν έγινε στο πέρασμα του χρόνου πάνω στον πλανήτη! Ψάξε και σκέψου άνθρωπε! Σκέψου γιατί αν δε σκεφτείς για παράδειγμα, αν δε σκεφτείς, πως θα τα βγάλεις πέρα σαν γεννηθείς, μη νομίζεις πως είσαι σκεπτόμενος άνθρωπος! Και το πως θα σκεφτείς και το πως θα σκέφτεσαι ανά ώρα και στιγμή, εφόσον είσαι ζωντανός, θα εξαρτηθεί από ανάλογες συνθήκες σε ανάλογους τόπους και χρόνους που γεννήθηκαν η κατοικείς!

Αμέτρητα παραδείγματα. Όλοι παντού και πάντα γεννιόμασταν και γεννιόμαστε μωρά. Δηλαδή κουτάβια. Οπουδήποτε κι αν γεννηθήκαμε οπουδήποτε κι αν κατοικούμε. Από εννέα μηνών μωρά. Και μεγαλώνουμε και μεγαλώνουμε με τον καιρό έτσι και αλλιώς. Για να γίνουμε έτσι ή αλλιώς. Άνθρωποι όμως ποτέ δε γίναμε. Κι ούτε φαίνετε πως κάποτε θα γίνουμε.

Να μου επιτρέψετε όμως να σας πω, τι βρήκα εγώ ψάχνοντας ως τα ογδόντα μου. Ήβρα πως γεννιόμασταν και πως γεννιόμαστε. Για παράδειγμα, μωρά γεννήθηκαν και γεννιούνται παντού πολλά. Αμέτρητα. Προπάντων τελευταία. Αλλά από αυτά τα μωρά, τα αμέτρητα είπαμε, άνθρωποι ως σήμερα, γεννήθηκαν μετρημένοι στα δάχτυλα. Παράδειγμα σε μας τους χριστιανούς, ο Χριστός γεννήθηκε παιδί του Θεού. Μάλιστα καλό παιδί και μοναχογιός. Ο πρώτος άνθρωπος που γεννήθηκε άνθρωπος! Κι όταν τον βάπτισε ο Ιωάννης ο βαπτιστής με το ά-

γιο πνεύμα που το έστειλε ο πατέρας του με την περισσότερή, έγινε και άγιος. Ο πρώτος!

Ο δεύτερος άγιος έγινε από χριστιανούς ο Παύλος. Που ήταν διαλεκτός της φυλής.. Εβραίος! Κατά την άγια γραφή. Και σε δύο χιλιάδες και δέκα

χριστιανός! Επίσης αν συνεχίσω με τα ίδια μαθηματικά ως αναφορά μου, σουλμάνους ινδουιστές βουδιστές αθεϊστές και τόσοι άλλοι πιστοί και άπιστοι, που όσο περνούν τα χρόνια όλο και πληθαίνουμε, όπου σήμερα όλοι-όλοι είμαστε εφτά δισεκατομμύ-

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

χρόνια από τότε ως σήμερα, γίναμε τετρακόσα εκατομμύρια χριστιανοί! Δηλαδή γεννηθήκαμε διακόσες χιλιάδες χριστιανοί το χρόνο. Δηλαδή τρακόσες εξήντα πέντε μέρες που έχει ο χρόνος, γεννηθήκαμε πεντακόσιοι σαράντα οχτώ χριστιανοί την ημέρα. Κι αν η μέρα έχει εικοσιτέσσερις ώρες, γεννιόμαστε περίπου δέκα οχτώ χριστιανοί την ώρα! Κι αν η διαίρεση συνεχίσει ... δεν ανακατεύομαι. Δηλαδή αν διαιρέσω τους δέκα οχτώ χριστιανούς με τα εξήντα δευτερόλεπτα που έχει το λεπτό, τότε θα βρω ότι γεννιέται κάθε τριάντα δευτερόλεπτα ένας

ρια είπαμε, η πανσπερμία δηλαδή, που ψάχνουμε να βρούμε κάθε τέσσερα χρόνια με στατιστικές και μετρήσεις πόσοι ακριβώς είμαστε, σ' αυτόν τον αριθμό που είπαμε, δηλαδή στα εφτά δισεκατομμύρια, με απτές αποδείξεις, δε βρίσκεις άνθρωπο! Έναν άνθρωπο!

Και όμως φίλοι μου, έχουμε τόσους ανθρωπιστικούς οργανισμούς, έχουμε τόσους φιλανθρωπικούς οργανισμούς, έχουμε τόσους πολιτικούς και θρησκευτικούς οργανισμούς, που είναι όλοι οργανωμένοι οργανισμοί είπαμε, όπως οργανισμός Ενωμένων Εθνών,

όπως οργανισμός Ενωμένης Ευρώπης, όπως επίσης οργανισμοί Ανατολής και άνω Ανατολής, μαζί και οργανωμένοι τρομοκράτες διεθνώς!

Μιλάμε για τη σημερινή ημέρα έτσι; Άλλες εποχές είτε δεν τις ξέρουμε είτε δεν μπορούμε να τις ξέρουμε. Οργανωμένα λοιπόν, γεννήθηκαν βασιλιάδες, γεννήθηκαν Θεοί, γεννήθηκαν άγιοι, γεννήθηκαν τόσοι και τόσοι είπαμε, όμως από όλους αυτούς δεύτερος άνθρωπος δε γεννήθηκε ακόμα! Για να τον δούμε τι είδους άνθρωπος είναι και τι καπνό φουμάρει.

Εάν σήμερα φίλοι μου, ψάξουμε τα εφτά δις εκατομμύρια που είμαστε σήμερα, το έτος 2010 μ.χ., θα βρούμε ότι γεννηθήκαμε όλα τα είδη που είπαμε πιο πάνω. Μα δε θα βρούμε ένα λεγόμενο που να γεννήθηκε άνθρωπος!. Εγώ όμως έψαξα στο Γαλαξία και βρήκα το Μανόλη! Αχ, μα τι να το κάνει; Τον φάγανε οι ανεπανάληπτοι οργανωμένοι βεδουίνοι της ερήμου. Αυτοί με τις γαμπές τις μύτες!

Κι όποιος τολμήσει... θα πάθει τα πάθη του Χριστού. Δηλαδή τα βάσανα του Μανόλη.

**Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley**

ΑΪΤΗ

Άκουσον, άκουσον, τι λένε μερικοί :
«Μέγας σεισμός, οργή Θεού,
για τους κακούς η τιμωρία».
Ω άνθρωποι μου! Τι μωριά!

Πιστεύετε, αλήθεια, πως μπορεί,
ένας Θεός τέτοιο κακό να κάνει;
Να εξολοθρεύσει ανθρώπους, βίους,
και με το αίμα τους τη γη να υγράνει;

Κι άντε, ας πούμε είν' κακοί όλοι οι μεγάλοι.
Μα τα παιδάκια πάλι;

Όχι. Δεν είναι δυνατόν νάναι ο Θεός τόσο σκληρός,
μόν' ένας με παράνοια, μόν' ένας μοχθηρός
θα ταρακούναγε τη γη, θα έφερνε τέτοια συφορά.
Όχι! Το λέγω ακόμα μια φορά.

Δεν το πιστεύω, γιατί αλλιώς,
Ας είναι, ας μου λείπει τέτοιος Θεός.

Εγώ τον θέλω ελεήμονα, φιλόανθρωπο,
να προστατεύει τον κάθε λογής άνθρωπο,
δημιουργό και ζωοδότη,
κι όχι του ανείπωτου καημού
και του μαρτυρικού θανάτου δότη.

Με σύνεση και όχι εξολοθρευτικά
να άρχει.
Δε θέλω εκδικητή Θεό.
Αν είναι τέτοιος, δεν τον θέλω.
Ας μην υπάρχει.

Μαρία Μόργκαν

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.

2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιεύεται ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.

3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".

4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

